

[Socialministeren.]

Omgang. Den opmærksomme Læser af Fortrykket vil se, at Oppositionens Talere i Aftes paa mange Punkter ganske undlod at svare, og at Undladelsen ikke alene kan have bundet i de Vanskeligheder, det unægtelig har forvoldt i Løbet af et Par Timer at skulle tage Stilling til et Foredrag paa tre Timer, naar Fortrykket ikke en Gang forelaa, en Vanskelighed, som det ingenlunde er min Hensigt at underkende, men naar Fortrykket foreligger, vil dette da ogsaa vise ærede Medlemmer, baade at jeg i Talen i Gaar har givet Oplysning om mange af de Ting, man igen i Aftes ønskede Oplysning om, og at de ærede Ordførere selv paa flere Punkter vilde have formuleret deres sidste Udtalelser anderledes, hvis de i Ro og Mag havde haft Lejlighed til at studere Fortrykket og læse min Tale helt igennem. Men alt dette taget i Betragtning og for ikke at sinke Tiden med Gentagelser, skal jeg i Dag indskrænke mig til nogle faa spredte Bemærkninger, der alene vedrører de Spørgsmaal, som ikke endnu synes af mig at være helt og fuldt oplyst under Debatten.

Jeg vil begynde med at takke det ærede Medlem Hr. Holger Larsen for hans klare Udredning af det urigtige i det ærede Medlem Hr. Christmas Møllers Udtalelser om de 11 eller 9 Grupper Aldersrentenyderes Stilling. Det ærede Medlems Fremstilling af Forholdet her, altsaa det nye Ventetillæg, set i Forbindelse med de forhøjede Priser og de forbedrede Fradragsregler, var vel egnet til at illustrere de virkelige Forhold efter Forslaget, og jeg tror endog, det vil være egnet til at overbevise de Konservatives ærede Ordfører (Christmas Møller) om, at han sagligt set ikke har Ret paa dette Omraade.

Begge de ærede Ordførere, det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, var selvfølgelig ude med en Række Spydigheder og Morsomheder vedrørende min Person, min Stilling til Sagkundskaben o. s. v. Alt det skal jeg ganske lade ligge; Bemærkningen om, at en Trediedel af min Tale havde handlet om mig selv, kan dog kun ses som Bevis for, i hvilken Udstrækning det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen maa have sovet under denne Tale, en Formodning, som det ret intetsigende Svar fra hans Side i Aftes egentlig heller ikke modsagde.

Det ærede Medlem forsøgte endvidere en Sammenstilling af dette Forslag og Militærproblemet, i den Forstand, at han spurgte mig, om jeg da havde samme Re-

spekt for den militære Sagkundskab, som jeg forlangte eller ventede af ærede Ordførere med Hensyn til Socialpolitikernes Sagkundskab. Jeg vil dertil svare: Ganske absolut. Enhver alsidig, saglig begrundet Sagkundskab har selvfølgelig Krav paa Respekt og Hensyntagen, men Forsvarsproblemet er jo et ganske andet vidtgaende Problem end det blotte Spørgsmaal om Sagkundskabens nærmere Ordning af et Forsvar, hvis Eksistens, Omfang, Værdi, Kostbarhed o. s. v. bestemmes af en Række Betragtninger, der ingenlunde giver Militæret nogen Særstilling eller nogen Fortrinsret til at høres, ganske ligesom Sociallovgivningens Tilrettelæggelse kræver Overvejelser af finansiell, kulturel og social Karakter, hvortil en sagkyndig Socialpolitiker naturligvis ogsaa maa tage vidtgaende Hensyn, hvis han vil vente sine Forslag vedtaget, og det er netop det, jeg har gjort ved disse Forslag til Revision af Sociallovgivningen. I den nærmere Opbygning af denne, i Afbalanceringen, i hele Systemets Tilrettelæggelse o. s. v., har Sagkundskaben i dette Tilfælde som i alle andre Krav paa den fornødne Hensyntagen, og det er en Hensyntagen i en ganske anden Udstrækning, end de Herrer hidtil har været villige til, fordi de ganske simpelt i alt for ringe Grad har interesseret sig for selve Sagen og i alt for høj Grad for den partipolitiske Udnyttelse af forskellige Enkeltheder.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersens Udtalelser i Aftes om Venstres Stilling til Supplering af Aldersrenten ved frivillig Forsikring i Forbindelse med Fradragsreglernes Ordning var, saa vidt jeg kunde forstaa, saa temmelig uklare, men Udvalgets Behandling her vil jo skabe større Klarhed, og vi faar saa se, hvor langt Venstre i Virkeligheden vil gaa.

Endelig fortsatte det ærede Medlem sine Angreb paa Formuleringen af § 15 og forstod ikke, at jeg ikke kunde begribe, at jeg vilde skade Sygekassebevægelsen ved at slippe 14 pCt. nye Sygekassemedlemmer ind, for hvem Kommunerne endda efter det ærede Medlems Opfattelse maatte betale Kontingentet. Det ærede Medlem ser virkelig alt for ensidigt paa hele dette Spørgsmaal. Jeg udviklede i Gaar, hvorfor en saadan Ventil er nødvendig i et nyt System, og at den i Praksis ikke vil faa særlig stor Betydning, og jeg skal ikke gentage eller uddybe disse Udtalelser. Jeg skal nøjes med i Dag dels at henvise til det ærede Medlem Hr. Holdgaards Udtalelser i Aftes angaaende dette Punkt, dels gøre det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen opmærksom paa,